

100021

Mandag den 20. mars 1950.

Tonsbergs Blad 5

Tidens Tanker

Amnesti-panikk

Av Sverre Riisøen

Man
bøker
blad
indre
er og
paderer
sen-
agri-
liens
pfin-
spille
nske
dens
nere
sineke
enva-
yn-
en
llar
ak-
en
fig-
ilge
nne
de-
Det
un
else
de-

le

an-
gen
let

For en tid siden rettet biskop Schjelderup sammen med en del fremtredende legfolk en henvendelse til våre myndigheter om fullstendig amnesti for landssvikene. Opropet blev nærmest tiet ihjel. Det viste sig nemlig at de som nu sitter inne, enten har gjort sig skyldig i grove mishandlinger av landsmenn eller er folk som stadig har fått utsettelse med å sone straffen.

Nu har 7 stortingsmenn av alle politiske avskygninger kommet med et nytt forslag om amnesti. Det går riktignok ikke så vidt som Schjelderups, men i realiteten har det samme virkning. En dom på op til 20 år tilsvarende i dag dødsstraff, dersom formen fra de første frigjøringsår legges til grunn.

Jeg nærer den dypeste respekt for den gode vilje forslagsstillerne er besjelet av. Men lenger kan vel neppe noen strekke seg, som har noen virkelig føling med hvor vanskelig dette problemet er.

Det er ingen hemmelighet at de fleste NS-folk tolker slike tendenser de 7 stortingsmenn har gjort sig til talsmenn for, som svakhet fra vår side. En mer eller mindre åpen innrømmelse av at hele landssvikoppgjøret har vært forfeilet.

Jeg har den tvilsomme glede under tiden å få tilsendt det obscure organ som heter «8. mai». Her er tonen ikke til å ta feil av Erling Bjørnson, som er redaksjonell yp-

persteprest i bladets spalter, forsikrer at hvis NS gjorde sig skyldig i landssvik så burde ingen noensinde få tilgivelse. Denne tankegangen er symptomatisk for mange NS-folk ennå. Særlig de av dem som har sluppet lettkjøpt fra det hele er flinke til å blåse i basuner. Og nu, efter de 7 stortingsmenns overilte forslag, forbereder de sig på å sprengte våre trommehinder.

Jeg kan ikke se det anderledes enn at disse stadige gnål på amnesti nettop til gunst for dem som har gjort sig skyldige i de groveste forbrytelser mot medmennsker, er et slag i ansiktet på våre domstoler. De arbeider så samvittighetsfullt som et rettsapparat overhode har muligheter for og så skal de ikke engang ha noen garanti for at rettens avgjørelser blir respektert.

Diktaturene har satt den rettslige vilkårlighet i system. La oss vokte oss for å konkurrere med dem. Den kortsynte barmhjertighet er et steg mot dette mål. Mot kaos.

«Men likesom dengang han som var født efter kjødet, forfulgte ham som var født efter Anden, således og nu». Gal. 4, 29.

Vårt slektledd 1950-1954 i Norge

AK.BRIDGE

7 4
5 2